

५
इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४२०/१४०० (६०९)

ग्रंथ नाम

शिवजी कथा

विषय

कथा-पुराणे

मराठी

कथा

सो मयस्ये करंजे, क-इ मदी

४१०१ पु. ११०

कथा

क-इ उ-

~~मयस्ये~~

॥ श्रीरंग रट्टी सोमनाथाय नमः ॥

॥ अथ सितवसत्रिभ्यो नमः ॥

श्रीः शिवाय नमः श्रीसरस्वत्यै नमः

श्रीगुरुभ्योनमः ॐ कारानरकं

जराकराकरामर्दनियसिंदुरा॥

नागावर्षणसुंदरीशशिधरीलं

बोद्धराणां गोत्रं माधव्यं स्वरं गंभि

नारसिंकरा... सागरा... सि...

दिव्यद्विवात्रि मराठे स्फूर्ति

जातजदीनबंधगविष्टां लकाग

जातिजडानिवदूमावघ्नालकाग
नमरावापियभातुइंद॥सिदराज

जमुखा प्रिय भालइ दू॥ सिद्धर च
विनायक चोरे कंठ के नखी

चितचतुर्जयकदलौ॥द्यावी

॥ नागाननस्तउनिमागतसेसु
 बुद्धी॥ पाणीद्वयस्तवितसेहरिया
 कुबुद्धी॥ देसकृत्तिसुंदरजसीमन
 कामनेची॥ कौत्तिसुधामयसुचेत्रि
 पुरांतकाची॥ ३॥ वाग्देवनास्तवित
 अल्पमतीअनादी॥ कुंजोडवाकु
 मरिपद्यपिठाअनंदी॥ कुंददुश्च
 लवसनंनृतगायनातोंवाणी
 सुरंगविकथारसआदिमाते॥ ४
 ॥ चैतन्यसिंधुसरीताविधिची
 कुमारी॥ होंसासनीआरुढलीस
 गुणावतारी॥ आज्ञानभांतिनि
 रसीनिजबलकाची॥ ५॥ एणाव

ह्रमनिबसो॥ ६॥ तीर्तनाची॥ ७॥
 ॥ वंदेनिया॥ ८॥ चोचरणार
 विंदा॥ स्वामीहृपाघनकरीमज
 बुद्धिमंदा॥ तुसेदयेविणकदान
 सुचेष्टलीसी॥ कैवल्यदायकक
 थावदवीमतीसी॥ ९॥ विनउनि
 मुनिसंतारसज्जनाश्रोतियासी॥
 स्तउनिवरप्रसादेमागतोंहस्त
 कासी॥ सिक्कथनप्रयागावोघ
 चालोपुढारी॥ जडमुढजिवजं
 लूपाविजेपैलपारी॥ १०॥ कैला
 सीश्रीशंकराप्रतिपुसेप्रसोत्त
 रेअंबिका॥ काहीयेकरसाळपा
 ननजगासांगादिळाकौतुका॥ ११॥

॥ १ ॥ चुकंदा प्रतिबोला परिसिले तो हे
 लमासे मनी ॥ ॥ सि बरा ग्री मृग भिछे
 वर्तलिक थोरे के जग मोहनी ॥ ॥
 ॥ सोमदंत नृपति हो अवधारी ॥ ॥
 शतकपोचल लना अविचारी ॥
 निसिदिनी विराय संगति मोडी ॥
 पूर्व जोर वरवा करि जोडी ॥ १ ॥ सिः ॥
 तये माजि दोघी सुसीळा प्रिया हो ॥
 स्वधर्माचरे वर्तण सक्रिया हो ॥
 रमा पात के देह कळो त आलाम
 नृपाला गिधर्मे त इ भ्राप दीक्ष ॥
 १० ॥ पुन्हा जे नमो सी तृणा कानना
 ले ॥ ॥ तृणा भगिनी सी तो गिनी अस अ
 न्न ॥ ॥ ऐसा श्रापुनी कास घाली मि
 वासी ॥ ॥ नृपति ते ये मंगला पु
 रीसी ॥ ११ ॥ ॥ कसदनी सि
 जवीती ॥ ॥ देह ॥ गृहितया दड
 पीती ॥ ॥ लसले भद्र इक वळीती
 ॥ विंगळ भूमि सित्या निजवीती
 ॥ १२ ॥ ॥ ऐसा दंडुनी जे नमो घाली मृ
 गाचा ॥ ॥ ते ये संगती सुंदरी ही मृगी
 चा ॥ ॥ देहे पाउनी वर्तती ये कविचे
 ॥ ॥ तृणा अहर स्या हो तसे नित्य नि
 त्य ॥ १३ ॥ ॥ गंधर्व गायन करी आ मरा
 वली ते ॥ ॥ उन्मल मद्य अहरी पड
 ता स्वराते ॥ ॥ कोंपो नि भ्राप दि धज
 सुर नायकाने ॥ ॥ रेभिछु मांस उअह
 री मृग सायकाने ॥ १४ ॥ ॥ शाप घोर
 पतनी गण पावे ॥ ॥ भिछे हि जे नमो क
 लहि सकावे ॥ ॥ जाल कर्म पठणे

नज बुद्धी॥ परस्मिन्मृगवधार्थ
कुबुद्धी॥१५॥ ये केदिनीपारधि
जोनिघाला॥ फांसेधनूधेउमि
चालियेला॥ वनोंतरिशोधित
सेमृगाते॥ द्रिष्टीनदेखेरविहो
यअस्त॥१६॥ घराजाव्यापार
धीलागवेगो॥ त्वरेदेखिलेपूर्ण
येकतरांगो॥ तयामेंवत्याबोघु
रापोतजाळी॥ स्वयेरक्षितोबेस
लाबिल्वजाळी॥१७॥ सवाई॥
मुष्टिभरीलिबलेदुळगो॥ धुममां
सकमत्सुरघेक्षुधितार्थ॥ तार
कपात्रजलेकरिपूर्णसवेगच
दोनिलरुबिल्लातो॥ कंठकच्छि

द्रपडेपवनगालिपात्रचिहोगळ
लीस्त्रवेतीले॥ सत्रलयाहरणहर
णतवदोषत्रणापरिभस्मलयाते
॥१८॥ मेढाकरेंबाहुनिलक्षिताहे
॥ सन्मुखजेपत्रहितोडिताहे॥ ते
णेंपुजाशेकरपार्वतीची॥ विष्टी
विधानेंघडलीलयाची॥१९॥ तो
षोनिचक्रवतिपारधिपूजनासी
॥ आनंदसिंधुभरिता॥ निसिपूर्ण
मेसी॥ हेलावदलवरसेक्षितध्व
र्मराया॥ वेगेगमोनिकरिपारधि
दिव्यकाया॥२०॥ रजमिप्रहरचतु
र्भागजोराहिलासे॥ जगहरसिब
अज्ञाबंदुतीपातलासे॥ सक्रपव

४
रदवाक्यें वो पुनी मिल्लटाते ॥ पुन
रपिस्वरदीर्घै हाक दे पारध्याने ॥
२१ ॥ ऐ को निहा का लव पारध्याने ॥
न बोले वे बोल लया मुखाने ॥ नि
शाचरी की वन देवता हे ॥ भयातु
रें हो उ नि पाहता हे ॥ २२ ॥ जाणे ५
नि आंतर वे देत वर उपाणी ॥ ना
भी निशाचर न के वन देवतीणी
॥ त्रिपुरांत के तु जलावर द्याव्या
सी ॥ जै लोक्य आदि करुनी दिध
ले सुरवासी ॥ २३ ॥ जनांतरी पर्व
त पात काचे ॥ केले बहु म्या मृग बा
ळ काचे ॥ इत्यादि कर्म सिहिनी

तिनाही ॥ अ पात कीया वर दे सि
काही ॥ २४ ॥ यत्न वरें कर पूजि
ला हो ॥ तो बिल्व पत्रें सिव तोषला
हो ॥ उपोशणें ध्यान घडे हाराचें ॥
निर्मूळ जालें भव पात काचें ॥ २५
॥ म्हणे पारधी स्वर्गिची चाउनाही ॥
करी कर्म हेची दिसे गो उपाही ॥ मृगा
पक्ष्या बोलणें सूचवावें ॥ बहु सा
र्थ नाही त्वरे हेचि द्यावें ॥ २६ ॥ वदे ५A
धर्म रावो तथास्तु त्रिभुद्धी ॥ प्रसंगी
चुके जाणतो मंद बुद्धी ॥ आन
घ्यांसि प्राप्ती पुढे अंध होये ॥ ते
सा पारधी वा पुरा लागि पाहे ॥ २७ ॥

बराबोपुनीधर्मगेलापुरीसी॥ ६
खगेंद्रानुजेंपातलाहोरवीसी॥
फांसेपारधीशोधितांयेकठाई॥
मृगादेखिलेंराहिलातोआपाई॥
२८॥सोमदंतमृगहोजिवनासी॥
संगतिमृगिणियेकग्रहासी॥जा
तसेपवनवेगगतीनें॥फांसिया
तपउलाकरचरणें॥२९॥उंतु
नीमृगपडेधरणीसी॥खुटलीग
तिपुसहरणीसी॥ब्रह्मकल्पघट
लामजलागी॥खरेंतूंगलिकरी
आनमार्गी॥३०॥ऐकोनउत्तरमृ
गीरुबनाकरिती॥अष्टांगटा
कुनिमहीबोलेवीती॥येसो
मदंतवृषभसुखीपकाया॥
प्राणाचिनकुडिजसीकुब्दी॥
पराया॥३१॥सपलवीदक्षधरो
निपोटी॥सितोदरीलाउनिबा
णनेटी॥ऐकावयाभाशणत्या
मृगाचा॥नबोलतांगुणउभा
घडीचा॥३२॥सवाई॥बोलत
सेमृगसुंदरिलागुनिजाय
वनाअणकाजिवनासी॥
येईलपारुधिदेखुनिमारि
लजायखरेअपुल्यासद
नासी॥वाठविबाळकरी
बहुसुंदरवृद्धिघडेअमु

६ प
च्या कुलवों सी॥ मद्रु जाणु
निकाळ क्रमापरियेइ लसु
दरिदो तनये सी॥ ३३॥ सीत
बहूँ अलि दुर्घट को मळ बा
ळफुटो निहि में मरती लें॥
जाउनिया स्तन देउनि शां
तचितो वरिधीर धरु मृग
बालें॥ बोलत संधि दुजी मृ
गिधाउनि पातलि ठेउनि खो
पिस्नेहा लें॥ येरिव देअ हाका
यवो साजणि बाळ तयावनी
भयपिउती लें॥ ३४॥ लुश्या
बाळका इनि मसें दयाळे॥

तयारक्षित साउली तूं ह्या
ळे॥ उमा म्ही जाउनी स्वामिसे
वा श्रिकारुं॥ दथाराहणे भू
मिवेद्व्यभाकू॥ ३५॥ दुजी
मृगी बोले कुरंगिणी तें॥ स्वा
मी संवे जाईन आजि सत्ये॥
येरुवेदे जाठनिया लुरेसी॥
युक्ता लुहं सुदरि बाळका सी
॥ ३६॥ वंदोनिया पति वलानि
वतां लुरेने॥ रभोरि बाळक द
येपिउती सितानें॥ पांचारुनी
उभयतां स्तन पाने देती॥ परं
परे मृगिणित्या निरुजनि घेती॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
ये ॥ केविदुःख हृदई वदमाये
॥ ये कलीगमुनिमागतियेसी ॥
तातभाजनयतीपरदेसी ॥
ॐ ॥ तुम्हापूर्वजादेहेकलां
तआला ॥ अम्हालागि जाणे
असेसंगतीला ॥ त्वरेंबाळ
केउठलीव्यग्रचित्त ॥ पुढेधां
वघेतीपित्यालागिआते ॥ ३९
॥ येरीकडेसुगिणिलागुनि
सोमदेसी ॥ निर्वाणनिर्णयव
देअलिधीरशीती ॥ शांतीक
हाफणिबुद्धिनेसुखकाते
॥ कांतेदुःखामुकसिहोसिल
प्राणआंत ॥ ४० ॥ वियोगाची
वाणीपडलश्रवणीशुद्धि
मनी ॥ आहारंभूध्यातीचुक्र
विपतियाआजिमरणी ॥ सु
रारीज्यामातप्रियअरन
प्राणार्तस्मरती ॥ रोंतीकांता
रीयाक्षणिमजधणीकोण
जगती ॥ ४१ ॥ जेदृमाजनि
कटाबहुलोले ॥ सत्यभाव
अननीसुदुबोले ॥ जीवना

रहित भासति गंगा ॥ दीपका
विषाकुडी निसि भंगा ॥ ४२ ॥
सुंदरा कमळ नासिक नाही ॥
सुंदरा कुच विनारस नाही ॥
सुंदरा नक गारि वृक्ष चिना
ही ॥ सुंदरा रमणिकांत चि
नाही ॥ ४३ ॥ तै सिया परिग
ती मज लागी ॥ ऐ सिया परि
वदो नि कुरंगी ॥ स्वामि द्रोह स
गठे मम आंगी ॥ दय कुळार
वरवी मज योरी ॥ ४४ ॥ न
घउतां जरि चढे मृगि भूषणा
॥ न पडतां जरि पडे कुळ कें
दना ॥ न चढतां जरि चढे
सिव पूजना ॥ न गमतां जरि
गमे अनकानना ॥ ४५ ॥ ल
क्ष्मी रमण सेवित रामा ॥ शै
ल्य ज्या पति रुची नय कामा ॥
या परी कुलवतां तरि नाही ॥
वेद शास्त्र श्रुति देति लगाही ॥
४६ ॥ नाना परी वृष चरी विल
पोनि देहा ॥ सांडी मही वरि पु
न्हा उफळे निवा ह्या ॥ पा होनि
भिद्युत्वरिता गति पातला हो ॥

आष्टांगपारधिकुरंगिणिप्रा
र्थिलाहो॥४७॥पितातुंज्या

मात्मानकरिपतिधातामज
करी॥ करीलेणीदेणीनिजल
नयभर्त्ससुखकरी॥ करीक

न्यादानादिनत्रितियपाहीव

धुवरा॥ वरादेईसाडा निज
एहिपांसेउत्तरिकरा॥४८

॥उभयताजळधेउनिमाग

ती॥ नलगतांपळवोत्तरिता

गती॥ साक्षआर्केशशिलोक

मलापती॥ सत्यसत्यआननी

मृगिवोलती॥४९॥ सवाई॥ मि

ल्लवदेबहुतापदिबोलसिसोउ

नियातुंज्या॥ श्रममोगू॥ रिक्तधै

राप्रतिजाउनिया निजबाळस्त्रि

याजननीगुजसांगू॥ त्यागुनि

याधनधान्यसुखामगयाचकहे

उनियाभिकमागू॥ धन्यतुराह

णिवोमृगिणीमजलागुनियारि

तिलाविसिपांगू॥५०॥ प्रत्योत्त

रेमृगिवदेममभाषधेई॥ कल्या

तहीजरिघडेनटळोकदाही॥

याबद्दिरीमहिमंडपाखीरराहे॥

गंगासरस्वतिरवीतनयाप्रवा

हे॥५१॥ मानवीनव्हेसिवोत्तरण

भंक्षी॥ केविसत्यवदसीबहुसा

क्षी॥ क्षीरनेदनतया असूनाते॥
 तत्त्वतो वदवितुं स्वकुळाते॥ ५२
 ॥ हरधर वहनाते प्रार्थुनीयाम्
 गाक्षी॥ स्वकुळसुहृदजाणे दंडि
 ताहाय पक्षी॥ तव विरहित आम्हा
 रक्षिता कोण पावो॥ घडि घडि वि
 नवीती धावण्या धावणावो॥ ५३॥
 शशिवहन कुरंगीला गि संक्षिप्त वा
 चे॥ नृप चरतुहि आम्ही देवलो
 की सुखाचे॥ द्विशतगुण सहस्र
 योजना माजि वावो॥ अथ विलघ
 उणे हे बोलसी व्यर्थ वावो॥ ५४॥
 रविकुल सुत ध्यान ध्यासनी॥

रसनिजाय कृष्ण सेतयामिनी॥
 रविसुता शरमंडळ लक्षणी॥
 रहित भिल्लय को शरमंडणी॥
 ५५॥ कर्मपाक परिसी कुलहिं
 सा॥ सायकें करि निसी दिनि फां
 सा॥ सांड सेपिडितित्या अतिका
 मा॥ मारिका गति न के ददने मा॥
 ५६॥ कारागरी करु निमुक्ति सु
 खा सिंदेती॥ देती तया निज पदी
 सिव दूत नेती॥ नेती हरो नि पर
 स्तचित प्राण घेती॥ घेती तया ये
 मपुत्री नि कुरें अघाती॥ ५७॥ दा
 तातुं समया चक्रा निज धना बोपो

निसंलुष्टवी॥ विभ्वासें मृगरावसो
 दुनिजवाकीर्तीमिहीदाठवी॥ त्या
 पूर्वीसौभाग्यदर्व्यसदनीविभ्रान्ति
 तेंपहुउवी॥ प्रिरोनीनिजशक्तिमु
 क्तिपदवीद्विष्टीत्वरेदाखवी॥ ५८
 ॥ सबाईऐकुनियामृगिभाशरसो
 त्यतिनिह्वस्वयेमलिकायविचारी॥
 दोशघंडबहुदुस्तरसंगतिदंड
 तयाप्रातिहोतशरीरी॥ कोणक्रिया
 कवणेपरिजाचितिबोलअहा
 प्रातिबोहृगसोरी॥ धन्यमृगेम
 गिसाधुजनेजगजागुविनेण

तीकुंभअक्षरी॥ ५९॥ सद्गुरुस
 ज्जनसंतद्विपाद्यनदेखुनिदुर्जे
 नदोशअरोपी॥ निंदकहिंसक
 लश्करज्यारकज्यारणमारकमे
 दकपापी॥ मायिकउंभिकपीउक
 द्रोहकयाचकगौतुमिदेखुनिदा
 पी॥ पित्रुद्रोहितमात्रुसिवंबक
 क्रुधनसंधि करवरविप्रासी॥ ६०
 ॥ मृगिचवचनकुठारीभेदताकान
 नाते॥ परममनिसुखावेभिह्वज्या
 काननाते॥ तवमृगचरणीचा
 फांसकाटीत्वरेसी॥ सिवसिव
 हरनामैराहिलातोउदासी॥ ६१॥

लगबग मृदो नही जाउ नीया तरा
सी॥ सरसर जळ पांने प्रासु नीया
निमि सी॥ नलग तपळ संधी पा
तली पारध्या ते॥ म्हणाति वध क
रा हो कष्ट लादु रि पेंथें॥ ६२॥ कु
टुबी बहल क्षिती मार्ग तुझा॥ त्व
रे घेउनी जाई जे प्राण माझा॥ कु
रंगा चिया भा रा पी डो ल ता हे॥
चमत्कारुनी उंतरी शोध पा हे॥
६३॥ कुरंगी वदे पारध्या पुष्ट भा
री॥ वधूनी जरी नेत सा कष्ट भा
री॥ स्वदं पत्य तुझ्या गृहा ला गि
येउ॥ स्वसं तोष आ म्हो देहा दा

न देउ॥ ६४॥ उपासी घनी हिंड
ता कष्ट ला सी॥ गृही बाळ के पी
उती पारण्या सी॥ तुवा स्वार्थ सां
डुनिया मुक्त के ले॥ म्हणे मिछे तो
यामृगा के विमो ल॥ ६५॥ युक्त पा
उस मुगी लवला ही॥ धाउनी मि
ळतिस त्वर मा ही॥ पंच के मिळ
णिये क मिळाली॥ पारधी हे म्ह
पात पांच आमोली॥ ६६॥ मृग
म्हणे श्रुणु पारधिल तपरी॥ सत्य
जे टळति त्या नर कोदरी॥ धीर
व्यर्थ न करीत नु अर्पिली॥ पार
धी हे म्ह पात पांच आमोली॥ ६७॥

पतिव्रताभृगिबोललियादेह्या॥
 पतिमुळीगमतां सुखयादेह्या॥
 पुत्रहरणकक्रियाघडतांभली॥
 पारधीहेमृणतपांचअमोली॥६८॥
 ॥दशरथानुजसेउनिकानेने॥
 कांतिचाचिलयतोष्टपनंदने॥
 वृद्धकावडिगमेरजनीभली॥पा
 रधीहेमृणतपांचअमोली॥६९॥
 वृद्धतीनकरिसुकछपानिधी॥
 उभयबाळकहेमुळिलुवधी॥मु
 ळसाडुनिमुद्वहचांगली॥
 पारधीहेमृणतपांचअमोली॥
 ७०॥

क्षेत्रियाजितकरणधीरा॥वे
 दकजरिटळकियनीरा॥पार
 धीजरिटळेमृगमारा॥त्यागती
 नवेअधोगलिद्वारा॥७१॥पाड
 सावचनिष्ठासतधारा॥तोषना
 मनिबहुउपचारा॥हस्तपुष्टि
 चरितोफिरवीत॥क्षेमदेउनित
 यासुतवीत॥७२॥मृगमृणेल
 लनानिजबोछका॥पिडिलिदु
 र्जेनजेदिजयाचका॥देहेचेचु
 नितयामुखपाविजे॥नघडतां
 तनुसाडुनिजांईजे॥७३॥पांचा
 चीमतिऐकरूपनयनीदेखोनि

पाकानमी॥ त्रिमे डछ तगिछुअं
 तरिवदेहे बुद्धियाँसीवनी॥ पूर्वि
 हेजतिसिद्ध च्यारणगेमेसंस्का
 रभावेमनी॥ शापोकीमृगदेहे
 पाउनिवनीवस्ती॥ क्रिडादेउनी॥
 ७४॥ पांचातेआभयोत्तरेवनच
 रेवोपोनिचांडेश्वरे॥ तेसंधीसि
 वपुष्पकेसिवगणेधेवोनिआले
 त्वरे॥ शापामोचनपाचहीलण
 चरेकेलीगणेशुंदरे॥ दैदिप्यनि
 जकांतिपुष्पकमृहीनपैसहसा
 दरे॥ ७५॥ मेरीमळमृदांगदो
 लगजारे॥ ओं ह्रीं नमोमेकिनी॥

पावेशंखससनायाअलगुजी
 कर्पोलुरेवाजनी॥ तेपोसंगित
 राजयासमिपत्याअष्टांगनाना
 चती॥ चांडादेखुनिप्रार्थिस्या
 नृपवरायादेहेकेवीगती॥ ७६॥
 सोमदंतपुटलीप्रतिबोधी॥ ती
 र्यराजशशिपर्वतमांदी॥ शशि
 रलोमुळमासचिसंधी॥ सिव
 निसीपुजिसांबसमाधी॥ ७७॥
 जाग्रतोक्तसिवकीर्त्तनिगोडी॥
 निजेकीधरुन्यावृतजोडी॥
 जेडितांभवटेळयमफांसा॥

१५
साबदेईरुतुतेनिजबासा॥७८
मिछुटाप्रतिनृपांमृतवासी॥बो
धुनीसहकुटुंबविमानी॥वाच्य
घोंषगजरेभजनैसी॥पातले
सिवपुनीसुखरासी॥७९॥ऐको
नियानृपलिभाशसुधारसाते॥
१६ सेवोनितनमयमुनीसुरभीपया
तें॥यावत्सेरीरुतुसंधिदतस्त
पाहे॥प्रेमेंविरक्तवदनीसिवसां
बबाहे॥८०॥ऐशंकरागिरिवरा
त्रिपुरारिहंता॥तेनीलकंठव्रश
भारुठलोकनाथा॥ऐशंभवा

शशिधरामजपामराते॥तारी
भवार्णविबुद्धदिनकिंकरातें॥
८१॥भूमंडळीजिनमहोउनिधा
तकोटी॥कल्यांतदेहेवधिले
१७ मृगबाळपोटी॥तूंमायबापस
त्वयाधणिसोयसहे॥कैवल्यका
सुरपतीउरिदातयाहे॥८२॥
चांडानिश्येळमानसीसिव
निशीनेमस्तगहेवृती॥वि
ध्युक्तीनृपमास्युक्तविच
रेपुजाशशीपर्वती॥तोशे
शंकरदुल्लतूंसिवगणाद्ये

वोनि येइ सरवा॥ वाहो नी
 निज पुष्प की अति लवरे दे
 वोनि पाचि तसुरा॥ ८३॥ वं
 दोनि पासि वगणें सिव पु
 ष्प कासी॥ टाको नित त्पर
 राशी गिरि पर्वता सी॥ वाहा
 निया पवन वेग भिला गती
 ते॥ देती तया स रय नान
 रसे वना ते॥ ८४॥ गृह त्रि
 गुणानि भागी वास त्याशा

ख जीवा॥ सायसि वपदा
 तेषावली पूव ठेवा॥ निरिप
 ति गृह दारा संगती शोभता
 ती॥ जनरजनी सुखा तें से
 विती उर्ध्व पाती॥ ८५॥ आ
 दशांतर सुधामय लि
 गपां ही॥ शोभे ज साक नाकि
 मुक्त मणी वसा ही॥ साही वि
 लर्जुनि मनी॥ जनसे विताती॥
 स्वर्गो सि लुण्य करिती निज
 सौख्य देती॥ ८६॥ हिम नगी

प्रति सं बसुधा रसा ॥ वदनि
 सेव विदा व वि आ रसा ॥ सं
 गडी करुनिसाध कसाधि
 ती ॥ यम गृहीनि च सेव करा
 बली ॥ ८७ ॥ हर प्रिय उर रि स्वा
 मी स्वा मिणी रं द वा णी ॥ न
 प व र मु च कं द तो श वी स्त्रा
 ध्य वा णी ॥ जन वि जन भवा
 धी पा व वी पै ल पं था ॥ सह
 ज श्र व णा मा त्र पा व ती मु क्ति
 पं था ॥ ८८ ॥ अ ज्ञा न व र्त्त
 ति जे न गि व द ज ना सी ॥
 स ज्ञा न स ग ति मु द सि व
 की र्त ना सी ॥ कानी क का
 मि नि सि भा सि ल काम वे
 नी ॥ सह ज खि ल्या नि र से
 भ व जे न म फे री ॥ ८९ ॥ साम
 वा स रा नि सी सि व पू जा ॥ आ
 चि ती सु र व रा दि क मा जा ॥
 ब्रं ह उ त्तर क थ्यां त र दं शा ॥
 शे वि ता भ न ट ठ पर दो शा ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com